

при него да ся научи на добры уроцы. Слѣдъ врѣмѧ кога-то ся вѣрна сынъ му въ тѣхъ-си, попыта го баща му какви уроцы учи? Сынъ му отговори, че на дѣло ще му гы покаже. Иъ баща му къту ся разсырди, би го много добрѣ. Сынъ му прѣтъриѣ гнѣва на бащж-си, и къту ся помина малко, рѣче бащи-си: Нѣ, показахъ ти на дѣло едно отъ тѣзи, дѣ-то научихъ. Научихъ по мѣжду другы-тѣ да прѣносямъ и безсловеснѣ-тѣ яростъ на родители-тѣ си.

— 83 —

Дѣте проси милость за майкж-си.

Едно Сыромашко дѣте, на дванаадесять годинъ, попроси мылость въ прѣградіе-то на Виенж у Австріј. Приближи ся до единого человѣка, кого-то мысляше за богатъ, и на кого-то засмѣено-то лице даде дѣрзость на дѣте-то да поиска мылость. Смѣщеніе-то на дѣте-то, добрыя му наравъ и сълзы-тѣ му, кои-то ся лѣяхъ по лице-то му, направихъ впечатленіе на непознатыя человѣкъ, кой-то му рѣче: Младый ми приятелю, не ми ся виждашь за помилваніе! — Боже мой! отговори дѣте-то, всичко това го правъ за бѣднѣ-тѣ си майкж, коя-то е вдовица, прѣнебрѣгната отъ всички и много е болна. — Че нѣмате ли лѣкарь? — Охъ! Господине нѣмамы пары нито на лѣкарь да платимы, нито лѣковы